

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada III. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

beatitudo. Hæc cognitio immutabilis est, & æterna; & cùm tanta eodem temporis momento molliatur, a sui contemplatione nunquam avocatur. Lauda, adora, &c. Hoc quoque sit primum tuum objectum. Vide ut ab ejus contemplatione non quavis musca avoceris. Per ejus contemplationem eò tende, ut magnam de eo æstimationem concipias.

DOMIN. III. POST PENTEC.

De potentia & dominio Dei.

1. **M**irabilis potentia ipsius. Eccl. 43. quia infinita est, & potest, quidquid de se est possibile, mundum hunc & infinitos alios de nihilo condere, destruere, annihilare: a qua omnis vis est causarum secundarum, in cujus comparatione omnis alia potentia est mera infirmitas. Admirare, adora, benedic, æstima, implora hanc in tuis necessitatibus. Junge te humili confidentia huic omnipotentia, etsi ex te nihil possis; omnia poteris ea corroborante.

2. *Tu Domine universorum, qui nullius indige.* 2 Mach. 14. Supremus, absolutus, necessarius, æternus omnium Dominus est, tam dominio jurisdictionis, quam proprietatis. Primo quidem titulo creationis ex nihilo; a quo proinde res omnes essentialiter de-

dependent, secundum omnia, quæ sunt, & possunt. Agnosce te opus manuum ejus. Offer illi, quidquid es, quidquid potes. Sive te deprimat, sive elevet, sive affligat, sive soletur, Dominus est, faciat quod ei placitum est.

1. *Dominus omnium es* Esth. 3. Alter absoluti & supremi domini titulus est, (ut infinitos alios taceam) conservatio continua illius esse, quod per creationem dedit; quæ nos continuo producit, & esse communicat, ac suspensas tenet creaturas, ne rursus in abyssum nihili corruant. Hinc omnes tuæ actiones Dei sunt; nec licet tibi potentius tuis abuti. Injuriam ergo ei facis, si his ad tuam gloriam, ad tuum commodum magis utaris, quàm ad illius. At quoties id fecisti? Hinc ulterius omnes tuos affectus debes illius affectibus, ac voluntati conformare.

F E R I A I I.

De sanctitate & immutabilitate Dei.

1. *Sanctus Dominus Deus noster* Psal. 98.

Sanctitas ex S. Dionysio est munditia ab omni immunditia libera, perfecta & omnino immaculata Cogita sanctitatē ejus ad intra in infinita cognitione sui ipsius, quæ

est generatio Verbi : in amore infinito sui, qui est productio Spiritus sancti : in gaudio, quo in se, de se fruitur: quid hic non infinite distat ab omni macula? Exclama viva fide, gratulatione, adoratione, tui confusione: *Sanctus, Sanctus, Sanctus* Apoc. 4. Imitare Dei sanctitatem, ama puritatem, execrare immunditiam in cogitationibus, in affectibus tuis.

2. *Sanctus in omnibus operibus suis.* Psal. 144. Cogita sanctitatem ejus *ad extra*, quæ relucet in operibus ejus: quæ sive consideres *in seipsis*, sive ex fine, quo à Deo fiunt, sancta omninò sunt, pura & immaculata, ita ut nulla possit imperfectio intervenire, hoc ipso quòd à Deo fiant. Imò non potest non omne malum, quod sanctitati contrariatur, immutabili & æterno odio prosequi. Lauda, glorifica, ama, detestare omnes animi tui maculas, opera tua redde immaculata

3. *Ego Dominus, & non mutor.* Malach. 3. Amat, odit, operatur liberè, nec tamen mutatur, gubernat universum, eodem momento se omnium rerum motibus impendit, producit, ac destruit infinita, & tamen est semper idem: blasphematur, injuriis afficitur infinitis, & non turbatur. Admirare, lauda, pete hanc perfectionem, qui minimo moveris Ut imiteris, tolle ex animo immoderatos motus, extermina præcipientes gestus, alterationem vocis, asperitatem vultus, &c. FE.

F E R I A III.

De amore Dei, quo se & nos diligit.

1. **D**eus *charitas est.* 1 Joan. 4 Quia se comprehensivè cognoscit esse summum bonum sine omni admixtione mali, se quoque infinitè amat per Spiritum sanctum, qui est amor substantialis Hinc se æternum laudat, & quidquid operatur, ad unicam suam gloriam refert. Huc etiam me, meaque omnia dirigit. Quàm altè me evahit Deus? Sed quantum ego ejus intentioni sum reluctatus, operationes meas ad meum honorem, meaq; commoda retorquendo!

2. *Ipsè enim Pater amat vos.* Joan. 16 quia omnia, quæ fecit, cognoscit esse bona: hinc *nihil odit eorum: quæ fecit.* Quia ergo amat, & amor est quædam effusio sui in amatum, se quoque nobis communicat, conferendo esse naturale, facultates corporis, & animi, gratiam, & dona supernaturalia; esse suum personale naturæ humanæ, se ipsum mihi in Eucharistia. Admirare, lauda, gratias age, ama ob eos fines ob quos te Deus amat: impende dona ad eos usus, ad quos dedit.

3. *Omnia, quacumq; voluit fecit.* Psalm. 144. Cùm se tot modis communicat, nō facit id ex necessitate, aut coactè; sed liberè ex sola sua bonitate, ac amore. Deinde nihil un-

de sui emolumentum quærit, quia nullius est capax. Admirare, lauda hanc benefaciendi propensionem, gratias age. Confundere, quòd nisi coactus vix reddas obsequia, quòd tua in omnibus quæras commoda. Dic cum Psal. 53. *Voluntar. è sacrificabo tibi.* Et Psal. 113. *Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.*

F E R I A IV.

De suavitate, misericordia & iustitia Dei.

1. **S**uavis Dominus universis Psal. 144. Leges nobis imponit, sed viribus commensurat; ad observationem earum gratia sua iuvat, & nobiscum cooperatur, non necessitate, sed gratia inducit: non exigit à nobis omnia, quæ possumus, quòd utique ut supremus Dominus posset: errantes amanter revocat, &c. Lauda, adora, ama, confundere, quòd in proximum sis asperior: quòd plura ab illo exigas, quàm Deus. Imitare verborum lenitate, suavitate morum religiosa, non affectata.

2. *Et miserationes ejus super omnia opera ejus.* Ibid. Etsi in Deo perfectiones omnes sint æquales, quia sunt ipse Deus, quoad nos tamen, & in ordine ad affectus, supereminet

minet misericordia, qua subleuat omnes miseras nostras corporis, animæ necessarias, ac liberat, vel præveniendò, vel eruen- do, vel coadjuvando & consolando. Quan- tam in peccatores exhibet quotidie, qui *dis- simulat peccata hominum* Sap. 11. & expe- ctat pœnitentiam! Quantam in te? Quid ei debes? Lauda, adora, fiduciam concipe ex- emplo filii prodigi.

2. Misericors in omnes ad inuentiones eorum.
 Ps. 98. Ut ut misericors sit Deus, est tamen etiam justus vindex. In finitè sanctus pecca- to læditur: ideo punitione injuriam reparat. Nullum est seu in justis, sive in reprobis, seu grave, seu leve peccatum, ne otiosum qui- dem verbum, cujus pœnam non exigat. Quia non decet ejus majestatem impunè lædi. Hinc morbi, mors, bella, pestis, &c. sunt pœnæ peccati. A Deo ergo accipiendæ ad expiationem scelerum, quia eo fine a Deo decernuntur. Admirare, lauda, time justi- tiam, quæ nulli parcit. Imitare sumendo de te ipso pœnas; acceptando humili & hilari animo, quas Deus de te sumit, &c.

F E R I A V.

De providentia Dei.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit.
 Psal.

Pfal. 22. Providentia est ordinatio & applicatio mediocrum, quibus Deus quamlibet creaturam ad suos fines vult deducere. Ab hac nullam excludit creaturam, *cui equaliter cura est de omnibus.* Sap. 6. Non muscam, non vermiculum, non improbos, non Atheos, &c. à quibus gravissimè offenditur. Quamq; creaturam ita curat, quasi ea unica extaret in universo. Recogita, per quæ media te duxerit: quàm suaviter, quàm efficaciter. Ubi potes esse securior, quàm si te totum divinæ providentiæ committas, quoad corpus, animam, locum, &c? Quam spem potes concipere, si ejus dispositioni non obstitas?

2. *Vos cogitastis de me malum, sed Deus vertit illud in bonum.* Gen. 50. Providentia sua Deus immittit res adversas, famem, pestem, bellum, tentationes dæmonis, persecutiones, morbos corporis, afflictiones animæ: sed facit, ut *diligentibus Deum omnia coeperentur in bonum.* Josephi venditi recordare. Utitur enim illis ut mediis ad suos fines. Æstima ejus omnes dispositiones. Nec fallitur Sapientia, nec fallit Bonitas. Nihil tibi accidet, quod tuo non sit emolumento. Afflictionem ergo excipe à Deo, læto, hilarique animæ. Et dic cum filio Dei: *Calicem, quem dedit mihi Pater, bibam illum.* Joan. 18. & posthac: *In manibus tuis sortes meæ.* Psal. 50.

3. *In pace in idipsum dormiam: quoniam in Domine singulariter in spe constituisti me.* Psal. 4. Qui omnem spem suam fundat in Dei providentia, ideòque se totum illi committit, verè dormit, & quiescit in summa animi tranquillitate, in cordis jucunditate, quæ nullo rerum eventu turbatur. Et quanta hæc voluptas? Hæc propria est libertas filiorum Dei. *Omnein ergo sollicitudinem tuam projice in eum; quoniam ipsi cura est de te.* 1. Petr 5.

F E R I A V I.

De immensitate & præsentia Dei.

1. **C**œlum & terram ego impleo. Jerem. 23 Ubi spatium: quodcunque est, imò ubi quodcunque fingi potest, ibi Deus est. Nusquam ergo tibi tutæ sunt latebræ à facie ejus. Qua fugis, Deus est. Ubi lates, Deo pates. Ubiq; pariter Deo frui potes. Si Deum queris, invenies eum in omni loco, ad quem te destinat obedientia. Nullus illi tam vilis est locus, in quo non sit, & cur tu fugis?

2. *Cœlum & terram ego impleo.* Cogita modos, quibus Deus est ubique. 1. Per essentiam secundum suam totam Divinitatem. Hic ergo, ubi ego sum, est Pater, generatur Filius, spiratur Spiritus sanctus, &c. Ergo nun-

nunquam sum solus. Ergo semper habeo cum quo amicè versari possim Ergo ubique Deum revereri debeo : ergo ubique timere.

2. Per præsentiam non veluti mortuam, sed advertens , & cognoscens omnia. Adest oranti, tentato, afflicto , bonum operanti. Crede, ama, confide, illius solius oculis placere stude. 3. Per potentiam, ubiq; enim operatur, conservando, coagendo, &c. Non despondebo ergo animum in adversis, *quonia tu mecum es: tu adjuvas infirmitatem meam.*

3 *Non est procul ab unoquoque nostrum.* Act 17. Cogita etiam tibi Deum esse præsentem , longè intimius , quàm sit ipsa tua anima. Intrà te est Pater, Filius, Spiritus sanctus, ac tota divinitas , per essentiam & potentiam. Ejus Bonitas dat tibi esse, Sapientia intelligere , Omnipotentia agere , &c. Gaude, admirare, confide, ama; Deum intrà te ipsum quære: stude, ut sis dignum ejus majestati habitaculum ; ne ei displiceas, quem semper tecum habes.

S A B B A T H O.

Jesus baptizatur à Joanne.

1 **T**unc venit Iesus à Galilea in Iordanem ad Ioannem. ut baptizaretur ab eo. Matth. 3. Considera Christi humilitatem, Qui formam peccatoris assumpserat, induit etiam

etiam pœnitentis. Non est, nec esse potest peccator; & haberi non penſu habet. Vitam activam ab humilitate auſpicatur. Admirare, lauda, gr̃atias age pro exemplo. Imitare. Cura quis ſis, non quis habearis. Quæ cum proximo agis, in humilitate funda. At Ioannes prohibebat eum, dicens: Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me. Ibid. Agnoſcit eo momento Chriſtum, quem nondum viderat. Hinc reverentia, admiratiō venientis ad ſe humilitas ſe baptiſmo indigere proſitentis. Tantum eſt ſemel nōſſe Deum, ſi nitereris benè Deum noſſe, quantos illa cognitio excitaret affectus?

2. Respondens autem Iesus, dixit ei: Sine modo, ſic enim docet nos implere omnem juſtitiam. Ibid. Ut tu baptizes, ego baptizer: ego me demittam, tu obedias. Ergo omnis juſtitia, ſeu ſanctitas continetur humilitate & obedientia. Nondum benè hanc veritatem eſ aſſecutus. Nunc igitur ſubjicere non tantum majori, aut æquali, ſed etiam minori, exemplo Chriſti.

3. Baptizatus autem Iesus, conſeſſim aſcēdit de aqua: & ecce aperti ſunt cœli. Matt. 3. Tria poſt Chriſti baptiſmum evenēre. 1. Cœli aperti ſunt. En clavim, quæ tibi cœlum reſerat, humilitatem: quia humilibus datur gratia: gratia eſt ſemen gloriæ. Aspira ad cœlum. Sed ſcito, quod vim patitur, quam

quam tibi inferas te deprimendo. 2. *Vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam.* Ibid. Ita humiliantem se Spiritus Dei honorat. Non nega ei gustum, quem dare potes per tuam humilitatem. At venit super humilem in specie columbæ puræ & innocentis: quia humilitas conservat innocentiam. 3. *Audita est vox de cœlis, dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.* Ibid. Qui se inter peccatores abjicit, declaratur filius Dei. Testatur Pater sibi Christum placere in hac humilitate. O si tibi diceret Deus: Tu es filius meus dilectus, quantum exultares, amares, &c. ! At dicet, si te cum Christo humiliaveris: quia *humilia respicit, & alta à longè cognoscit.*

DOMIN. IV. POST PENTEC.

Christus in desertum secedit, &
tentatur.

1. **T**unc Iesus ductus est in desertum à Spiritu; Matth 3 utique sancto; non vano, non mundano Filius & filii Dei Spiritu Dei aguntur. *Ductus est in desertum, non in frequentem civitatem; ut fugiat plausum, quem fortè dedisset populus motus reseratione cœli, descensu Spiritus, & voce audita. Quo tu spiritu duceris, aut potius raptaris?*